

Bakalářská práce: Dana Nadrchalová: *Cesty po vodě*

Posudek oponenta: ak. mal., Mgr. Martin Velíšek, Ph.D.

Bakalářská práce Dany Nadrchalové v podstatě odpovídá zadání (ačkoliv například *Cesty po moři* – viz zadání bakalářské práce – jsem až na zmínku v úvodu a fotografickou dokumentaci v příloze nenašel). Předkládá obsahově zajímavé téma, které staví na inspiraci v dějinách hmotné i duchovní kultury a vede tak žáky ke vztahu k minulosti. Ukazuje provázanost našich životů, vztah minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Oceňuji právě poukaz na souvislosti a akcentování důsledků lidské činnosti, neizolovanost jevů a sounáležitost k tradici a minulosti.

Na pozadí dosud napsaného je logické, že autorka v kapitole 3, *Příběh jako filozofické východisko* cituje Gregory Batesona i reakci Jana Slavíka (str. 9). Právě Bateson výrazně akcentuje souvislosti a pozadí jevů. Člověk je spoluurčován jak svojí genetickou výbavou, tak také kulturou své společnosti. A to je právě prostor, který autorka se studenty prozkoumává. Možná škoda, že se v úvodní části více k Batesonovi nevztáhla.

Pokud jde o didaktický koncept projektového vyučování, je potěšující, že s ním autorka pracuje. Téma vody se v tomto smyslu totiž jeví jako ideální, právě pro prostorový a temporální charakter, vycházející z její podstaty. Dlouhodobé výtvarné projekty jsou vhodné právě pro ZUŠ, proto i výtvarnou instituci zvolenou k realizaci považuji za správnou. Potěšitelné jsou postřehy k realizaci tohoto vyučování, svědčící o praxi a zkušenosti autorky. Nebrat projekt jako dogma a být připraven reagovat na aktuální podněty a reakce studentů patří ke skutečnému dialogu, který by měl být ve výukovém procesu samozřejmostí (str. 12).

Od nastínění (obecných) principů projektového vyučování autorka rovnou přechází k podrobným informacím z historie plavení dřeva (Schwarzemberský kanál, Plavení dřeva, Vaziště na Otavě atd.). Čekal bych však rámcové představení vlastního projektu před těmito podrobnostmi. Na dalších devatenácti stranách (str. 13–32) jsou ve dvaceti podkapitolách představeny historické souvislosti vážící se k tématu včetně souvislostí výtvarných (kap. 6.14 Jakub Schikaneder).

Text práce je zajímavý, čtivě psaný, s porozuměním tématice. Rozumím zaujetí autorky pro témata s vazbami do minulosti, ale témata tzv. přítomná, respektive jakoby bez časových souvislostí, nejsou v jistém smyslu o nic horší. Žádné z témat – les, živly, kočka... apod. (str.13) – nemusí být a priori nehodnými tématy projektů. Každá skutečnost je výtvarně uchopitelná. Vždy záleží především na osobnosti učitele.

Zasazení projektu *Cesty po vodě* do oborového kontextu (viz zadání bakalářské práce) považuji přece jen za mírně nedostatečné či spíše naznačené, tušené. Z heslovitého zpracování jednotlivých úloh je nakonec patrné (či lze tušit) více. Profesionál si pak nejvíce domyslí. Koncept je hodně doširoka rozevěřený a skladba úloh (31 výtvarných námětů!) je pestrá, leč přímých vazeb k vodě/řece (a prezentovaným kapitolám 6.1–6.20) je nakonec méně... Forma prezentace praktické (možná spíše didaktické?) části je pro mě příliš heslovitá. Předpokládá znalost průběhu realizace a studium konkrétních výstupů ve fotografické dokumentaci. Kvantita poněkud zahlcuje a na představení jasně tušené kvality se nějak nedostalo.

Formálně si dovoluji upozornit na chybný tvar přivlastňovacího zájmena: "Nebýt *svých* druhů x Nebýt *jeho* druhů" (str. 9). Na str. 39 u úlohy 22 je jako vazba v kategorii Výtvarná kultura uvedena kniha Praha 1948–1914 (správně Praha 1848–1914).

Práci jako celek hodnotím jako inspirativní, zodpovědně zpracovanou a v didaktické části velmi hezky a plasticky vystavěnou, a tedy ji doporučuji k obhájení.

Otázky:

- 1./ Která (které) z úloh děti nejvíce zaujala a jak se to promítlo do výsledku práce?
- 2./ Jaké autory byste doporučila v rámci vazeb na dějiny výtvarné kultury u Výtvarného námětu 6 – kresba lesa v plenéru?
- 3./ Jak probíhala instalace závěrečné výstavy (včetně „kurátorského - instalačního“ konceptu)?